

Πολιτική

Οθεοδωρής Πελογίδης έχει χαρίσει στις πλεοντικές συζητήσεις. Όχι τυχείο, αφοῦ ο καθηγητής Οικονομικής Ανάλυσης του Πανεπιστημίου Πειραιώς επανά καρί περιστρέφεται στις δύο κύριες περιστρέψεις του διάλογού εργασίας. Πίστως είναι ο ρόλος των πακέρων ορίδων και πώς οι αποτυπώμένες πολιτικές και η διαφθορά οδηγούν τη χώρα στην κρεοκοπία; Πίστως είναι η «Ελληνική Βίκινγκ» και πώς δρουν ενάντια στο ευρύτερο ουπέρφερον; Η Κρίση είναι περοστική; Μπορεί να επιτευχθεί η ανάκαμψη, σε πόσο χρόνο και με ποιούς δρόμους; Το τελευταίο έξι χρόνια μοδή με τον Μιχάλη Μπιτόπουλο κρούσουν με

ΟΟΔΩΡΗΣ ΠΕΔΑΓΓΙΔΗΣ

Της ΑΙΓΑΙΙΚΗΣ ΜΠΙΡΜΠΙΛΗ

τα βεβλία τους (εκδ. Παπαζήση) των κώδωνα του κινήσου. Τώρα, με τον τρίτο στη σειρά τόφο «Κατανόντας την κρίση στην Ελλάδα» (εκδ. Ψυχογός) ολοκληρώνουν τη σε σύνθετο ανάλυσή τους, φωτίζοντας με οδηγίστικες στοιχεία τα ακανθώδη πρεβήλια της οικονομίας, και προτείνοντας ταλαρής λύσεις.

Πώς είναι το συμπερασμα από τις προηθετικές εκλογές; Οι φιλοφρόνοι κλάτασαν το τενεκέδικο στο δρόμο λιγό παρακότα, αλλά ο δρόμος τελείωνε. Η Ελλάδα κινήθηκε στο βόι. 50% ΝΔ, Πασδικά, Δημόρι, ΔΕ, Κρετινότα. Οι υπόλοιποι καντριάρικα εκτός συστήματος. Μια βαθιά ταξιδιού κοινωνία διμηιουργήται ξανά.

Ητον φύρος ιμριόττες περιμένει την εθνικούτωση να ζεύγε με υπεκφυγές και φωνοτονίες; Ήτον φύρος αρθρολογική.

Μηνές άνω ο ελληνική κοινωνία να είχε σημέρι να «πατάξει»... Η ελληνική κοινωνία μετατράπηκε τα τελευταία χρόνια σε μια κοινωνία «κραζτού λαθρερεπεισμού» όπου ο πολιτικής ομιλητής και δράστης πάνω, έστω περιφερούμενος, ορθολογική αλλά μέσα σε ένα στρεβλό και αντροβολητικό θεωρητικό περιβάλλον, η κοινωνία ως σύνολο αποτυγχάνει. Μετάβαση από μια κοινωνία όπου είναι αποδοτικό να κυνηγά κανείς τους πρόσδιο, σε μια κοινωνία φτώκεις. Να τι συμβαίνει σήμερα.

Το μηνόντος απειλές πάνω πάνω καθιερώνεται η γιατί δεν εφαρμόζεται; Μακροπονητικά είναι τα τρόπαικτεννιάς. Διαρθρωτικά σχεδόν δεν εφαρμόστηκε ποτέ τις επιμέρους αλλαγές. Δεν γίνεται να ζητάει περιφερειακή μέτρα για τα επόμενα ήτην προβλέποντας ότι η οικο-

νομία διαπέσεται. Καλλιεργείας προδοκίες υπέρεργης ομοίως. Έκαστος αν... αυτός είναι ο στόκος. «Εποιητική οικονομία» με το στοινό.

Πολλά επόπιστα που ζητούν εκδημοκρατίες έπρεπε να γίνουν έτσι και ελλαίς. Γιατί το κοριτό συνεχίζουν να δημιουργούν για το «κακό» μημόνι: Γιατί δεν έχουν καμιά δυνατότητα να το διακερατώνουν. Οι μερίδες της προσδόξου, αυτοί που παιράζουν το λεφτό στις ομάδες, καλούνται αύρια να γίνουν φύγοροι και υπερέθνοι πολιτικοί. Απλά δεν γίνεται αυτό. Η εφαρμογή των προσδετικών στοιχείων των μηνυμάτων είναι μηνυρόνιο για τους ίδιους.

Τεροντελείστικοι αδελφοί/αδελφές, του αντεσόλα, που προωθούν τόσα χρόνια από κάριτσα αντιπολεμούς, συνέβια, τοπική αυτοδιοίκηση και κάποια ΜΜΕ, σπεύδετε. Γιατί να συναντηθείτε στην κοινωνία δεν μπορεί αύτε να συναντήσετε, αύτε να μη συναντήσετε. Είναι τόσο διασυνοριακό και επωνιστηριακό στον προσοθισμής, που δεν μπορεί να αντιδράσεις σύνολο και εντοτικά.

Η μεταρρυθμιστική δυναμική έχει καθειρχθεί από την πολιτική αρχή για να γίνει οπτική. Είναι πολύ αργά για να γίνει οπτική συντεταγμένη. Επομένως στην κοινωνία, με την έννοια να είναι τέτοια που να γεννήσει τη δημοκρατία.

Το πολιτικό συστήμα, απός διαφορετική με τις τελευταίες εκλογές, μπορεί να υπερβεί τον εντονό του ή ενοιο δεσμό των ίδιων ετοριτών. Είναι δέσμο του προσοθισμής και αποδίδουν σε μια ζωντανή κοινωνία. Φεβρούαρις μάτιας σε μακροπονητικά αστοχία παράλογες τις προσδετικές μεταρρυθμίσεις.

Πιστεύετε διάλειο ότι οι διαρθρωτικές αλλαγές δε μείνουν και πάλι πραγματικές, αυτές πέντε καρέρηντο ότι τις προσωρίστε... Είναι ανικανά να εφερρίσουν στιδόποτε σιγδιθούσκοι από τη βαθιά δεξιά και τη

βαθιά αριστερής/διδίκης πλευρά.

εις το βαθύ ο θεοροί επερεύνουν την οικονομία:

Είναι το πράττο πράγμα. Τα οικονομικά υποκείμενα δρουν σύμφωνα με τα κίνητρα των δεσμών. Αν ο θεοροί επιτρέπουν να κλέψεις, κατά μέσο όρου δραματικά μηνυμάτων κλεπτοκρατία, εγκαθιστώντας πάντα πάντα ληστεία (banditry).

Ιεπερίη ανάπτυξη και εθνωμοί θεωρεί, πώς είπεγε αυτό το παρόδοφο: Όταν το ελληνικότερο ακροείζεται λεφτά στο ανόδυτην πετάλι, αλλά στην οικονομία του αεροποντιαρού δεν φτάνεις τους θερμούς. Πέρισσότερα στο τελευτείο βιβλίο ρου-

πο προνειλεί, μετά την κρίση του 2008, μάλιστα πολλοί για υφελικούς ρυθμούς αναπτύζουν και αυτοί μες καθησυχώδες. Εσάς (και άλλοι στο βιβλίο σας επίγειούς σαν απρόκειτο μηγδόνια), τα γεγονότα εσς απερίσταντα. Γιατί οι καθησυχώντες συγχρόνουν τις προειδοποιήσεις. Είναι δεν πέραν, είτε γνώμην και εξημερωσίσαντα συμφέροντα. Σε κάθε περίπτωση, σε κάποιαν δεν αρέσουν το κακό να, διάν όλη τη κοινωνία κάνει πάρτη (με δανεισμό).

Ο ανθρηγός ρυθμός με τον οποίο προωθούνται τέσσερα και διαφορικές μεταρρυθμίσεις ενεχει τον ενδινόν να είναι η οικονομία ελαττοντικήν τεκμήριων τελεοποιητικής εφαρμογής. Οι μεταρρυθμίσεις εφαρμόζονται και αποδίδουν σε μια ζωντανή κοινωνία. Φεβρούαρις μάτιας σε μακροπονητικά αστοχία παράλογες τις προσδετικές μεταρρυθμίσεις.

Ποιος δια πετάρει να αλλάξει τη βαθιά μαζεμένης πρακτικής στη διμερίσια διακίνηση;

Μόνο μια τάξη φωτισμένης οπτικής προσές μπορεί να κάνει το τιτάνιο αυτό έργο. Διοτυπώς, από τη πανεπιστήμιο μέριτο το νοοκορεία, πολλές δομές (και πρόσωπα) είναι σαπίες.

Χρεικτηρίζεται την επιστροφή στη δραχμή εφοδιαστικού πορτονάριου, πορνητικού σπίτιοφροφ στο μεγάλο πουθενά. Η ροή θεωρητικών λέξεων με στενότερη ενοποίηση; Τα ευρωμόλογά είναι λαϊκά; Η επιστροφή στη δραχμή ως λόγο δεν υπέρκει. Είναι πορνητικός ολερός. Τα ευρωμόλογά είναι λαϊκά για την Ευρώπη, όμως έχει γράψει από το 2003 στο πρακτικό περιοδικό περιοδικό «Challenge», αλλά μόνο στο πλαίσιο του διπονομιαρικού φεντεραλιού.

Θα διασωθεί η πραγματική οικονομία; Γιατί αναγεννήστε μόνο το πρόβλημα του κρέων, δεν απονείστε διεθνώστεια... Δεν είναι λίστα τη σύντησης – μόνο τις τραπέζες, καρίς να σώνεται την πραγματική οικονομία. Η Ευρώπη χρειάζεται γερές ενέσεις ζήτησης για επενδύσεις (βασικές) και καλορόπετε, διευκολυντικά νομοματικά πλαίσια.

Γρήγορες διάτη οι προστατευόμενοι επαγγέλματα... Είναι κενό πουκάμισο, όταν οι στρατηγικοί που εφαρμόζονται είναι οι «ερωτευτικοί υποστημόνες». Βαλανή στην μέση της διαπόνης και του εισιδέρωπου Ο με σκοπό να γίνεις πιο αυταγνωστικός. Αυτά είναι για πρώτη φοντιά.

Τι πρεμιέρα θα πρεπεί να κάνει η νέα κυβερνητική πλευρά να αρκεύσει στην πορεία των επαγγελμάτων επικράτειας; Να εφαρμόζεται τόσο το μικρό μηνυρόνιο. Και να ζητήσει έμπρακτη τεχνοκρατική βοήθεια για κρίση πετάσματα, δύο το φρολογητικό. Επίσης, αυτοί που δεν έχουν μπει στο ΛΣΕΕΠ στο κρέος πρέπει να βρεθεί χιλιάρια στην αποχωρίσουν.

Υπόδειξη ο κρέος για να ελλάξει το μοντέλο; Πρέπει να γίνουν απλά που λέμε παραπάνω;

Πώς δια καταφέρουμε από την κρατικότερη ελληνική επικερπιαστικότητα στη περιφέρεια; Με το να κατορθώσουμε τα εμπόδια στην επικερπιαστικότητα. Λείπει τις λεπτομέρειες που ανιδεξινύνει στο θέμα αυτό το βιβλίο μας.

Λειπει δεν υπάρχουν. Ποιοι δια πληρώνουν οι αδέναριοι πράτο. Οι ποις γίνεται πάντα, διοτυπώς.

Βριαλώνετε στη πρόμα κοινωνικής εκρηκτικής. Πιστεύω ότι η έκρηκτη έχει γίνει, αλλά το πόστημα δεν οφέρει γιατί απλά

δεν υπάρχει ως διακριτό, συντετογμένο σύστημα. Είναι σπαράγματα κλικοκρατίας, με τους χωροφύλακες γύρω-γύρω να φυλάνε τα συρματοπλέγματα. Έτοις θα πάμε. Σερνόμενοι.

Οι συνθήκες υποβάθμισης θα ενεργοποιήσουν ή θα κάνουν πιο συντριπτική την κοινωνία; Προς το παρόν (;) συρβίανει το δεύτερο,

Είναι πιο επικινδυνή η οικονομική ή η αξιακή κρίση; Η οικονομική φέρνει την αξιακή κρίση.

Υπάρκειν σι πολιτικές δυνάμεις που θα μας εμπνέουσσεν ώρα για το μέλλον; Κυβερνώντων ΝΔ και Πασόκ μαζί με την προσθήκη μερικών συνταξιούχων. Δεν υπάρχουν δυνάμεις αυτή τη στιγμή. Να μη λέρε φέματα στον κόσμο...

Κατά τη γνώμη μας, το εγκείρημα του εκουγχρονισμού απέτακε; Έγιναν κάποια πράγματα σπωσδήποτε, ιδίως στο τραπεζικό σύστημα, μεγάλα έργα κτλ. Όμως ο λεγόμενος εκουγχρονισμός κατέληξε το κόλπο του Πασόκ για να παραμείνει στην εξουσία (όπου όλοι τους περνούσαν καλά).

Μπήκαν στη Βουλή κόμματα για τα οποία ο σεβασμός προς τους θεόμοις δεν είναι το κύριο χαρακτηριστικό τους. Υπάρχει κίνδυνος για τη δημοκρατία; Κομικοτραγικό φαινόμενο η ακροδεξιά. Πάντως η δημοκρατία, προηγουμένως, λεπλαστήθηκε από τον εξετελισμό της αξιοκρατίας και την παρεοκρατία του κατεστημένου. Αυτά είναι τα αποτέλεσματα...

Σε ποιο μέτωπο τοποθετείτε σήμερα τη διαφορά μεταξύ Δεξιάς και Αριστεράς; Αυτοί που πέφτουν στον γκρεμό και δεν υπάρχει σχοινί να ανέβουν πάλι, είναι καπά τεκμήριο τη δυνητική ταξική πελατεία της Αριστεράς.

Τι κάνει την Αριστερά μας τόσο συντριπτική; Ότι είναι αριστερηζίδικη. Συνδικαλιστική, επιγγελματική, προσοδοθηρική.

Υπάρκειν πρόσωπα στον ΣΥΡΙΖΑ που θα τον καταστήσουν μεταρρυθμιστική προοδευτική πολιτική δύναμη; Όλα εξαρτώνται από τον κ. Τσίπρα. Εάν μπορέσει να κάνει μερικές αποδοτικές πατροκτονίες ακόμη, διαγράψει τους απασφαλιορένους αριστεριτζήδες που, αν και μαρξιστές, (της πλάκας) θέλουν να διοικήσουν και να δώσουν εντολές στην αστική δημοκρατία. Ο κ. Τσίπρας έχει μια μονοδική ευκαιρία να «μαζέψει το μαγαζί» της κεντροαριστεράς και να κυβερνήσει αυτοδύναμα, όταν μάλιστα η κρίση κάποιας θε έχει καρφθεί.

Είναι δεδομένη η ανάγκη ανανέωσης του πολιτικού προσωπικού. Ποια πρόσωπα σκέφτεστε; Αυτά που σήμερα δεν υπάρχουν. ■